

FILOSOFIAA - MYSTIIKAA - TIEDETTÄ - KULTTUURIA

NRO 1, SYYSKUU 2008, 11 VUOSIKERTA

Ruusuristin Veljeskunta AMORCin Jäsenlehti

Inkarnaatioista	4
Denderan eläinrata	8
Kosketuksen ihme	18
Varhaiskristillisuus ja gnostilaisuus	
Nag Hammadin kirjakääröjen valossa	14
Pajavirsi	27

Kansikuva:
Tero Kinnunen,
Kaj Kullberg

© Copyright 2008
Ruusuristin Veljeskunta
AMORC-SUOMI
AMORC, PL 8, 33341 TAMPERE
Sähköposti: amorc@amorc.fi
Internet: www.amorc.fi

Kaikki oikeudet pidätetään

Lehden artikkelit eivät välttämättä kuvaa Ruusuristin Veljeskunta AMORCin kanta, jolloin niistä vastaa kirjoittaja

Mikä Ruusuristin Veljeskunta AMORC on?

Ruusuristin Veljeskunta on kansainvälinen ja yhteisö, johon kuuluu jäsenenä naisia ja miehiä lähes kaikista maista. Veljeskunta on kerännyt ja säilyttänyt vuosisatojen ajan vanhaa ja ajatonta viisautta. Veljeskunta ei ole uskonnollinen eikä poliittinen. Sen tehtävänä on välittää hallussaan olevaa viisautta. Päämääränä on, että jokainen oppii elämään tasapainossa itsessään olevien luovien ja rakentavien voimien kanssa niin omaksi parhaakseen kuin ihmiskunnankin hyväksi.

HALUATKO LISÄÄ TIETOJA?

Pyydä esitteemme osoitteella:

Ruusuristin Veljeskunta AMORC

PL 1342, 00101 HELSINKI

soita iltasin tai jätä viesti

050-561 1128

yhteys sähköpostitse:

amorc@amorc.fi

www.amorc.fi

TOIMITUKSESTA

Syyskuu

Minulle näytettiin syvä, tumma kaivo, jonka yläpuolella oli kiinnitetty ämpäri. Näin, että ämpäri laskettiin kaivoon, ja kun se vedettiin ylös tummasta vedestä, se oli piripintaan täynnä puhdasta, kirkasta vettä. Kuulin sanat:

Jokaisella sielulla on syvällä sisimmässään Hengen puhtaus. Käytä aikaa sen etsimiseen kunnes köydät sen, ja ota sitä sitten käyttöösi.

Eileen Caddy - Ovi sisimpään

Inkarnaatioista

Rosenkors Forum, 1/2006

Nykyistä elämää edeltävien inkarnaatioiden merkitys ja arvo on suhteessa nykyisyyteen. Menneisyydellä on meille paljon opetettavaa. Olemme tietoisia eilispäivästä tai menneisyydestämme ja toivomme parantavamme itsemme tai välttävämme aiempia virheitä. Historia kuitenkin paljastaa, ettemme aina ota huomioon, mitä menneisyys on paljastanut meille.

Miksi veljeskuntamme opinnoissa käsitellään inkarnaatiota? Voisimme pitää inkarnaatiota hetken ajan teoreettisena käsitteenä. Sinänsä se ei ole yhtään sen spekulatiivisempi kuin mikään muukaan kuolemattomuutta tai sen jälkeistä elämää käsittelevä oppi. Itämaisten uskontojen pyhissä teoksissa paljon ennen juutalaisuutta tai kristinuskkoa käsiteltiin inkarnaatiota.

Juutalaisuuteen tai kris-

tinuskon oppeihin ei kuulu reinkarnaatio, tosiasiaa ne voimakkaasti kieltävät sen. Kuitenkin joissakin kohden Raamattua on mainintoja, jotka eivät avaudu muutoin kuin reinkarnaatioselityksellä. Jotkut ihmiset korostavat sitä, että reinkarnaatiosanaa ei esiinny juutalaiskristillisessä Raamatussa. Siinä ei tavata myöskään sanaa psyykkinen, mutta se ei merkitse, etteikö tätä ilmiötä olisi olemassa. Käsitteet kuten psyykkinen ja reinkarnaatio syntyivät sanoina vasta vuosisatojen päästä, mutta niihin liittyviä ilmiöitä oli tietenkin jo aiemmin. Täten ihmisellä on oikeus hyväksyä oppi reinkarnaatiosta, jos se hänen mielestään on enemmän oikeassa kuin muut opit, jotka koskevat kuoleman jälkeistä elämää ja jälleensyntymää.

Kenenkään ei tarvitse hyväksyä oppia reinkarnaatios-

ta, vaikka aihetta käsitellään veljeskunnan jäsenille tarkoitetuissa opintokirjeissä. Kun tehdään reinkarnaatioon liittyviä harjoituksia, tarkoituksena on, että jäsen kokee tiettyjä psyykkisiä vaikutelmia, jotka antavat yhteyden tai sidoksen reinkarnaatioilmiöön liittyvistä periaatteista tai väittämistä.

On olemassa myös muunlaisia harjoituksia, joiden avulla ihminen voi tiedostaa persoonallisuutensa eri puolia. On kyse näennäisistä muistikatkelmista, joita ei voida selvästikään yhdistää tähän elämään. Tiedämme, etteivät kaikki muistikuvat, joita ei voi tunnistaa tai joita ei voi yhdistää nykyiseen elämään, ole välttämättä todisteita aiemmista elämistä. Usein on kyse paramnesia- nimisestä psykologisesta ilmiöstä, jolloin jokin todentamaton asia tuntuu todelliselta kokemukselta ja tulkitaan esimerkiksi aiemmassa elämässä tapahtuneeksi.

On kuitenkin olemassa ilmi-

öitä, joille ei ole kokemuspeleistä todistetta. Usein näitä voidaan pitää aiempien elämien palauttamisena. Muistaessaan ja kokiessaan tämän ihminen itse voi olla todentaa reinkarnaatioilmiön. Useimmiten tämä koettu muisto ei millään tavalla hyödytä nykyistä elämää. Tavallisin esimerkki on, että ihminen kokee joidenkin paikkojen tai seutujen tuntuvan tutuilta, vaikka hän ei ole koskaan niissä käynyt nykyisen elämänsä aikana.

Jotkut kokemukset ovat senkaltaisia, että voidaan vahvasti epäillä, onko lainkaan kyse aiemman elämän muistikuvista. Toisin sanoen ihminen saattaa nähdä itsensä jonakin korkea-arvoisena henkilönä aiemmassa elämässään, vaikkapa egyptiläisenä faraona, kuningattarena, kuuluisana filosofina, ritarina jne. Tähän liittyy se epäuskottava piirre, että on monia muitakin ihmisiä, jotka myös uskovat olleensa sama historian kuuluisa henkilö ja korostavat samaa

korkea-arvoisuutta itsessään.

Sitten on aiemmista elämistään kertovia ihmisiä, joilla on kokemuksia orjina, vankeina, talonpoikina tai alhaisessa yhteiskunnallisessa asemassa olemisestaan. Loogisesti nähtynä on kyse aiempien yhteiskuntien palveluasemassa olleista ihmisistä, tuolloinhan suurin osa ihmisiä oli tässä asemassa, kun taas kuninkaallisia ja eteviä tiedemiehiä oli hyvin vähän. Kuitenkin tapahtuu hyvin harvoin, että näiden alhaisessa asemassa olleiden ihmisten kokemuksia muistettaisiin. Onhan itseltään selvää, että kosminen laki toimii samalla tavoin kaikkien kohdalla suosimatta erityisesti mitään yhteiskuntaluokkaa.

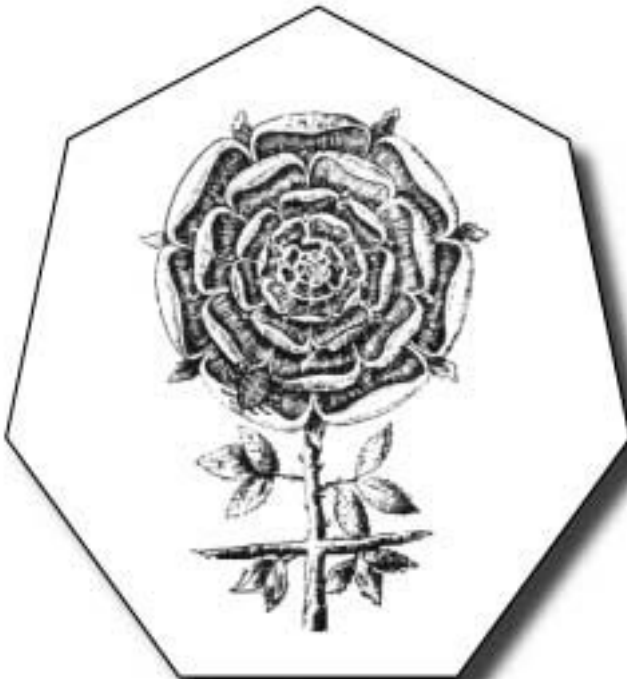
Todennäköisin esimerkki todellisesta aiemman elämän muistosta on kokemus, joka ei niinkään liity henkilöön, vaan on toisentyypinen. Ihminen voi esimerkiksi yhtäkkiä jonkun tapahtuman aikana tulla tietoiseksi todellisentuntui-

sesta taidosta tai tiedosta, jonka on oppinut, mutta ei tässä elämässä. Se tavallisesti yhdistetään johonkin ongelmaan, tehtävään, jonka kanssa on joutunut työskentelemään. Lyhyt välähdyksenomainen kokemus jostakin samantapaisesta muinaisesta onnettomuuteen tai menestykseen liittyneestä tapahtumasta saatetaan tiedostaa. Ja tätä tietoa kyseessä oleva henkilö voi käyttää hyväkseen juuri sillä hetkellä.

Meillä voi olla intuitiivisia vaikutelmia, jotka eivät mahdollisesti ole suoraan yhteydessä aiempiin inkarnaatioihin, ja ne tuntuvat hämääviltä. Otamme vastaan tiettyjä välähdyksenomaisia vaikutelmia esimerkiksi inspiroidun tiedon muodossa, joka voi olla monin tavoin uskomattoman hyödyllinen. Se voi olla sanaton varoitus, vaistomainen tieto. Toisaalta tällä voi olla enemmän uskottavuutta verrattuna siihen, mitä pidetään inkarnaatiokokemuksena. Kokemus hen-

kilöllisyydestä saattaa tuntua epäselvältä, mutta kokemukseen voi liittyä muita intiimejä tekijöitä, tuntuma näennäisesti tutuista paikoista ja ihmisistä. Toisinaan sama tuttuuden tunne tulee esiin muinaisten arkistojen, vanhojen linnojen tai tutkimuksen kohdalla.

Ei ole mitenkään tarpeellista muistella aiempia inkarnaatioitamme tätä elämää varten, sillä muinaisuus ei välttämättä muotoile nykyistä olemassaoloamme. Istutamme tässä elämässä taimet uudelleen.

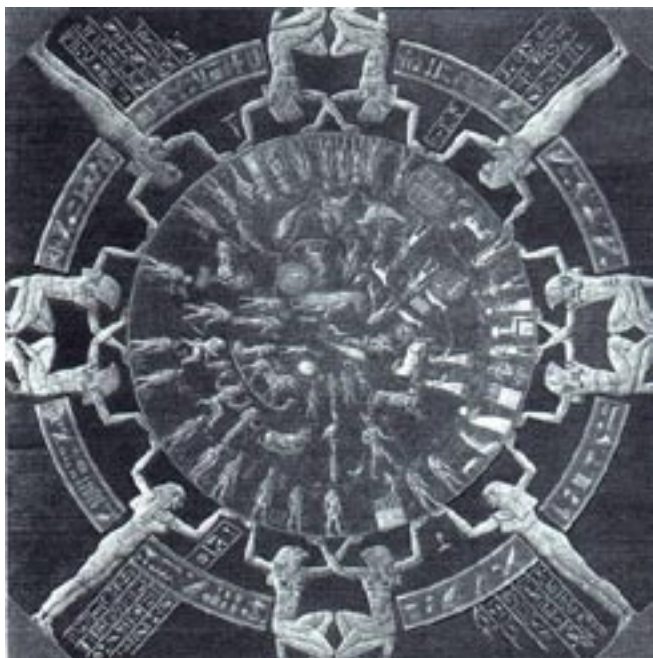
Denderan eläinrata

B. Kogel

Rosicrucian Forum 4/2005

Muinaisen Egyptin historian alkuvaiheista lähtien Denderassa tiedetään olleen tempeleitä. Myöskin kuningas Pepin I:n (noin 2250 e. Kr.) hallitessa sekä ja 18. dynastian aikana (noin 1500 e.Kr.) tälle paikalle rakennettiin temppeli. Nykyinen temppeli juontaa ajalta noin vuodelta 125 e.Kr ja sen rakennutti Ptolemy IX vanhalle, pyhälle paikalle. Ptolemy XIII täydensi temppeliä ja Kleopatra VII, Egyptin viimeinen kuningatar teki siihen parannuksia ja viimeisteli sen.

Denderan temppeliin voi tutustua perusteellisemmin kuin mihinkään muuhun Egyptin muinaiseen kulttipaikkaan. Virtuaalisesti on mahdollista tutkia rakennuksen kaikkia osia, kryptista yläkappeleihin saakka. Suurin osa sisäkoristeista on säilynyt ja värikkäät

korkokuvat muutamien kappeliin seinillä osoittavat, että temppele oli sisustukseltaan kaunis noin kaksituhatta vuotta sitten. Päätemppelele sisäpuolella on katettu pylväskäytävä eli pronaos, joka johtaa sisäsalien ja eteisten kautta pyhään paikkaan, jossa jumalatar Hathorin patsas oli.

Lyhyt käytävä johtaa pieneen uuden vuoden kappeliin. Kappelin pylväät ovat kauniit ja sen Nut-jumalatar esittävä katto on hyvin säilynyt. Siellä tapahtuneet uskonnolliset seremoniat liittyivät Hathoriin, joka oli harmonian ja jumalalli-

sen tanssin valtiatar. Pappien tehtävänä oli rituaalien avulla ylläpitää maailmankaikkeuden järjestystä. Seinäveistokset kertovat uuden vuoden rituaaleista. Hathorin kuva kannettiin joka vuosi sisäportaikkoon myöten temppelele katon, jossa nousevan auringon säteet elävöittivät sen. Denderan temppele on pyhitetty Hathorille ja hänen puolisolleen Edfun Horukselle. Hathor oli hyvin suosittu jumalatar ja hänet liitettiin rakkauteen, musiikkiin, ilonpitoon ja yleensäkin kaikkeen hyvään. Horuksella oli tärkeä osa temppelele rituaalimenoissa. Hänen patsastaan kuljetettiin veneellä Edfusta joka vuosi puolisonsa luokse ja tapahtumaan liittyi monia seremonioita. Myös Hathor teki jokimatkan ja meni tapaamaan puolisoansa Edfun Horusta joka vuosi. Heidän häissään kävivät monia tuhansia egyptiläisiä toivottamassa onnea ja pyytämässä suosiota. Hathor oli jokaisen morsian ja äiti, samalla kertaa mysteeri ja turva.

Hymni Hathorille

Oi Äiti, sinä loistava, joka karkotat pimeyden, joka valaiset miehet ja naiset säteilläsi.

Tervehditty Sinä Suuri monine niminesi... Sinä voitit vihollisesi Sekhmetin nimissä.

Kultainen... musiikin, tanssin ja suitsutusten jumala, jonka miehet korottivat nuorten naisten joukosta, sillä he rakastavat häntä!

Jumalallisten olentojen kulta, jumalien jotka tulevat esiin hänen ajallaan, Epiphin kuussa, uuden kuun päivänä, Hänen syntymänsä juhlan aikaan...

Taivas iloitsee. Maa on täynnä iloa, Horuksen linna riemuitsee!

Denderan temppelin katolla on kaksi kappelia, joissa vietettiin Osiriksen mysteeriä. Kummassakin temppelissä on pieni piha, eteishalli ja sisäkammio. Nämä tunnettiin Osiriksen hautakammioina, koska Dendera on yksi niistä Egyptin paikkakunnista, jonne Osiriksen ruumiin arveltiin haudatun. Osiriksen toisen hautakammion katossa on

ympyränmuotoinen eläinrata. Se olisi alkuperäinen ja aito, elleivät ranskalaiset olisi 'varastaneet' sitä vuonna 1821. Alkuperäinen eläinrata on nykyään Louvren museossa Pariisissa. Vain muutama hieroglyfi, joita oli liian vaikea irrottaa, jäi jäljelle hautakammion kattoon.

Monet tuon ajan ranskalaiset pitivät tätä tekoa kauhistuttavana ja vandalismina. Jean- Francois Champollion protestoi kysyen, miksi eläinrata irrotettiin omasta ympäristöstään, kun siitä olisi voitu tehdä jäljennös. Jotkut tutkijat arvelevat Denderan eläinradan olevan Härän aikakaudelta, jolloin se olisi 4000- 6000 vuotta vanha. Champollion keksi avaimen hieroglyfien käännöstyöhön ja hän pystyi arvioimaan myös eläinradan iän. Vuonna 1828 Champollion järjesti tutkimusmatkan Egyptiin nähdäkseen itse rauniot. Tutkimusretkikunta saapui Denderaan lokakuun puolivälissä. Kun Champollion astui

hautakammion siihen osaan, missä ympyränmuotoinen eläinrata oli ollut hän havaitsi, että kartussissa mainittu nimi Denderan eläinradan vieressä oli 'autocrator', kreikkalainen keisaria vastaava sana, jota käytettiin Rooman vallan aikana.

Mystiikkaan perehtyneen egyptologin R.A. Schawaller De Lubiczin mukaan Denderan eläinrata osoittaa, että egyptiläiset tunsivat päiväntasausten siirtymisen. Eläinradalle merkityt keskiviivat kuvaavat päiväntasauspisteiden ja päiväntasausten liikettä tähtikuvi-

oiden kautta Egyptin perustamisen ja Denderan temppelin rakentamisen välisenä aikana. Sirius esiintyy kahdesti, kerran todellisella pohjois-etelä keskiviivalla, 'lisiksen lehmän' sarvien yläpuolella ja toisen kerran temppelin keskiviivassa, Horuksena papyruksen varrella. Tähdien valon valaisisi sisempää temppeliä aurinгон noustessa uuden vuoden päivänä, silloin kun temppeliä rakennettiin. Tuohon aikaan se olisi tapahtunut kesäpäivän seisauksen aikaan ravussa, minkä vuoksi Sirius ilmestyy ravussa pohjois-etelä keskiviivalla.

"Et ole tehnyt kylliksi, et tosiaankaan kylliksi, mikäli sinussa vielä on jotakin, mikä toisten kannalta saattaisi olla arvokasta."

- Dag Hammarskjöld

Uskalla olla sitä, mitä hyvin tiedät voivasi olla; uskalla olla suurempi kuin olet koskaan ollut.

- N. V. Peale

Värähtelyistä

The Rosicrucian Forum 1/2004

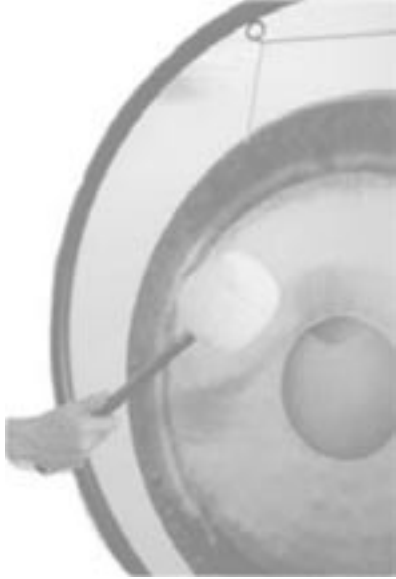
Ruusuristiläisinä tiedämme, että värähtelyt ovat kaiken kokemuksemme perusta. Kaikki värähtelevä synnyttää samankaltaisia aaltoja kuin veteen pudonnut kivi, josta aallot leviävät joka untaan. Moni ruusuristiläinen lienee kuitenkin mielessään pohtinut, miten värähtelyt liittyvät passiiviseen meditaatioon.

Miten meditaatio ja mieleemme puhdistuminen toimivat, kun pyrimme liittymään Kosmiseen? Tietoisuuttamme voisimme verrata radion viritykseen, jonka avulla voimme hakea vaikkapa tietyn radioaseman sen alkaessa värähdellä haettavan lähetystaajuuden kanssa. Valveilla ollessamme tietoisuutemme on tavallisesti säädelty objektiiviseen mieleemme ja ulkoisen maailman aisti-vaikutuksiin. Opintokirjeiden harjoitusten avulla opimme

virittäytymään herkemmille vaikutteille avaamalla vähitellen psyykkisiä keskuksiamme, jotka muuttavat näiden vaikutelmien värähtelyasteita, jotta tietoisuutemme paremmin ymmärtäisi niitä.

Meditaatio on täten virittäytymisprosessi, joka muuttaa viiden aistimme kautta tulleet vaikutelmat ja virittää ne alita-

junnasta tulleisiin vaikutelmiin, jotka ovat aina virittäytyneet Kosmiseen.

Meditaation ensimmäinen tehtävä on opettaa meitä alkuun pitämään virittäytymisemme yhdellä aallonpituudella (=keskittyminen). Meidän pitää lisäksi oppia keräämään uudenlaisia ennen kokemattomia virittäytymiskokemuksia voidaksemme ymmärtää ja käyttää hyväksemme sisäisen mestarimme ohjausta. Kun saamme enemmän tietoa

kosmisesta todellisuudesta, tietoisuutemme muuttuu vähitellen. Sen värähtelyaste virittäytyy kosmisen korkeimmille värähtelyasteille. Muiden palveleminen vuorostaan muuttaa objektiivisen mielen harmoniaan kosmisen kanssa. Palvelemisen kokemukset palauttavat muistista vanhoja ajatuksia ja vaikutelmia, jolloin ne uudelleen arvioidaan korkeamman tietoisuuden valossa ja palautetaan muistiin muodossa, joka sopii yhteen kosmisen kanssa.

Kun olemme astuneet meditaation polulle, sitä tulee kärsivällisesti ja hitaasti jatkaa. Sitkeyttä ja kärsivällisyyttä tarvitaan lopullisen päämäärän saavuttamisessa.

Jokainen ajatus ja jokainen teko, jotka eivät ole sopusoinnussa luovien ja rakentavien voimien kanssa täytyy kitkeä pois. Kun lopulta ja viimeinkin mieli on puhdistettu ja kun se sulautuu kosmiseen, koemme mystisen kokemuksen yhdistymisestä kosmiseen.

Varhaiskristillisyys ja gnostilaisuus Nag Hammadin kirjakääröjen valossa.

Rafael Kyti FRC

AMORC-kesäpäivät 16 - 17.6.2007

1. VARHAISKRISTIL- LISYYS

Milloin se alkoi ja milloin se päättyi? Alku on selvä. Jeesuksen elämän opetusvaihe alkoi kolme vuotta ennen hänen ristinkuolemaansa, n. 28-30 tai 31-33 j.Kr tutkijasta riippuen. Ja se päättyi v. 325 Nikean (Nikaian) kirkolliskokoukseen. Myöhempiäkin uudelleentulemisia on esiintynyt, etenkin kataarit 1000-luvulla (Etelä-Ranskassa asuneet kataarit; siitä sana kerettiläiset). Heidät nuijittiin hengiltä katolisen kirkon toimesta verisessä albigenssisodassa 1209-1229. Sota on saanut nimensä Albin kaupungista. Kataarien gnostilaisiin näkemyksiin ei tämän esityksen puitteissa ole mahdollista puuttua.

Ennen kuin ryhdymme tarkastelemaan Nag Hammadin kirjakääröjä ja muuta gnosti-

laista kirjallisuutta, on syytä tutkia mitä Nikeassa v. 325 päätettiin. Luettelen lisäksi joitakin tärkeitä kristinuskon virstanpylväitä, jotta voimme nähdä mitä saavutettiin ja missä mennään ja mitä menetettiin. Vai menetettiinkö mitään? Käytettävissä olevan ajan puitteissa on virstanpylväistä lueteltava vain tärkeimmät ja niistäkin selostettava vain pääkohdat eli nykykieltä käyttäkseni vain "lööpit".

Virstanpylväs 1

Mitä Nikean kirkolliskokouksessa v.325 sitten päätettiin? 250 piispaa kokoontui keisari Konstantinus Suuren (280-337) johdolla. Kokous kesti monta vuotta. Silloin ei reaalijajasta tiedetty mitään. Aika on ehtymätön luonnonvara. Kaikesta päätellen kokous oli tärkeä, koska aikaa uhrattiin

runsaasti. *Se OLI tärkeä kokous.* Tehtiinkö viisaita päätöksiä, on sitten toinen asia. Monet päätökset olivat viisaita, mutta virheitäkin tehtiin, ainakin näin jälkepäin tarkasteltuna. Se historiankirjojen perusteella on käynyt ilmi, että kokous oli väliin niin riitaisa, että Konstantinus Suuren oli puututtava asioiden kulkuun. Hän ei ollut kristitty, mutta hän otti kasteen kuolinvuoteellaan. Ei hän mikään pyhimys ollut. Hän murhautti vanhimman poikansa ja ensimmäisen vaimonsa. Silti armenialainen ja venäläinen kirkko kunnioittavat Konstantinusta pyhimyksenä. Roomalais-katolinen kirkko ei ole häntä kanonisoinut. Konstantinuksella oli Nikean kirkolliskokoukseen nähden valttikortti: Hän lupasi tehdä kristinuskosta Rooman valtakunnan virallisen valtionuskonnon, jos kirkolliskokous taipuisi hänen tahtoonsa. Tällä valttikortilla hän pisti 250 piispa järjestykseen.

Nikeassa hyväksyttiin uskontunnustus kahdessa ver-

siossa, lyhyempi ja pitempi. Molemmat ovat edelleen muuttamattomina voimassa. Tiettyihin yksityiskohtiin on muutospainetta, mutta niistä ei haluta puhua. Eikä niistä puhuta tässäkään esityksessä. Toinen tärkeä asia Nikean kokouksessa oli kolminaisuusopin hyväksyminen. Juutalaisuudessa ei ole kolminaisuusoppia, ei myöskään Islamissa. Kaikki kolme uskontoa kuuluvat ns. "kirjan kansaan", ts. lukevat kanta-patriarkakseen Abrahamin. Kolmas hyvin tärkeä asia oli Raamatun kanonisointi eli päätettiin, mitkä kirjat kelpuutettiin sen kansien sisään. Neljä evankeliumia hyväksyttiin, muut jätettiin ulkopuolelle. Tässä esityksessä tulen antamaan muutamia makupaloja näistä ulkopuolelle jätetyistä. Nag Hammadin kirjakääröistä löytyvät Totuuden, Filippuksen, Tuomaan ja Marian evankeliumit.

Muitakin evankeliumeita on olemassa. Näistä tärkein on Jaakobin (apokryfinen) evankeliumi. Ortodoksinen kirkko-

vuosi määräytyy sen mukaan. Ortodoksinen kirkkovuosi ei ala adventtina, vaan syyskuussa, astrologisesti neitsyen tähti-merkissä. Koko kirkkovuosi määräytyy Marian, ainaisen neitsyen ja Jumalansynnyttäjän elämänkaaren mukaan noudattaen Jaakobin evankeliumia. Kirkkovuosi päättyy elokuussa, astrologisesti leijonan tähtimerkissä. Neitsyt Marian kuolonuneen nukkumisen muistolle (venäjäksi: Uspenie) omistetaan elokuun viimeinen pyhäpäivä. Uspenskin katedraali merkitsee näin ollen: Neitsyt Marian kuolonuneen nukkumisen muistolle pyhitetty katedraali.

En tiedä, miksi Nikeassa päädyttiin neljään evankeliumiin. Ehkä olisi ollut hyvä ottaa muutama lisää. Mitä olen evankeliumeita lukenut, niin oman subjektiivisen näkemykseni mukaan parhaat kuitenkin pääsivät mukaan. Toisin kuin uskontunnustusta, Raamatua on eri aikakausina jonkin verran muutettu. Apokryfikirjat on milloin hyväksytty, milloin

poistettu. Miksi ne poistettiin, milloin ja kenen/keiden toimesta ja millä valtuuksilla ei kuulu tämän esityksen puitteisiin eikä liioin sekään, että eri kirkkokuntien Raamatuissa on pieniä eroja.

Virstanpylväs 2

Monessa suhteessa ansioikas kirkkoisä Augustinus (354-430) keksi perisyntin. Siitä ei Raamatussa suoraan mainita mitään.

Augustinus lienee tulkinut Paratiisista karkotuksen näin. Islam ei tunnusta perisyntiä: Kukin vastaa yksin omista teoistaan. Ortodoksinen kirkko torjuu myös perisyntin mm. siksi, että perisyntioppi on ristiriidassa tahdonvapausperiaatteen kanssa.

Virstanpylväs 3

Efeson kirkolliskokous v. 431: Neitsyt Maria synnytti Jumalan eikä Ihmislasta. Epäselväksi jää, miten tämä sopii yhteen monoteismin eli yksijumalaisuuden kanssa.

Virstanpylväs 4

Toledon kirkolliskokous v. 649: Marian ainainen neitsyys vahvistettiin. Hän oli neitsyt ennen synnytystä, synnytyksen aikana ja synnytyksen jälkeen. Tämä tärkeä asia vahvistettiin vielä uudelleen Tridentin kirkolliskokouksessa 1545-1563. Neitsyys näyttää olevan elämää suurempi asia.

Virstanpylväs 5

Uusi kirkolliskokous Nikeassa v. 787: Katolinen kirkko hajosi. Tapahtui kirkon ensimmäinen jakautuminen. Itäinen ortodoksinen haara (Itäinen ritus) erkanee Rooman paavin alaisuudesta. Lopullinen, täydellinen ero tapahtui n. v. 1000.

Virstanpylväs 6

Paavi päätti pappien selibaatista n. v. 1100.

Virstanpylväs 7

Martti Lutherin (1483-1546) uskonpuhdistus. Protestantismi syntyi kirkon maallistumista vastaan. Oikeastaan sekularisoituminen sai alkunsa Nikean ensimmäisestä kirkolliskoko-

uksesta v. 325, jolloin kirkko valtiollistettiin ja sen ei enää tarvinnut taistella olemassaolostaan. Kirkon toinen jakautuminen oli tosiasia.

Virstanpylväs 8

Paavi Pius IX julisti v. 1854, että Neitsyt Marian perisynnitön jumalallinen sikiäminen on Jumalan ilmoittama totuus. Neitsyt Marian piti olla synnitön ja siksi hän ei kuulunut ihmiskuntaan. Ortodoksit ja protestantit eivät jaa tätä käsitystä.

Virstanpylväs 9

Neitsyt Marian taivaaseen ottamisen juhlaa on katolisessa kirkossa vietetty 700-luvulta lähtien. Paavi Pius XII vahvisti v.1950 dogmin, että Neitsyt Marian taivaaseen ottaminen on Jumalan ilmoittama totuus. Jos hän ei synnittömänä kuulu ihmiskuntaan, ei hän myöskään ole kuoleman alainen.

Virstanpylväs 10

Sama paavi Pius XII vahvisti v. 1954 oman liturgian Neitsyt Marian ottamisesta Taivaan

kuningattareksi. Katolinen kirkko julisti, että kristinusko ilman taivaallista äitiä on vavaavaista. Ortodoksinen kirkko, samoin kuin luterilainenkin, ei jaa tätä käsitystä.

Se virstanpylväistä. Nyt kun meille on selvinnyt, että kristinuskon 2000 vuotinen perinne ei olekaan kaikilta osin muuttumaton eikä eri kirkkokunnissa yhteneväinen, on aika siirtyä tarkastelemaan mitä Nag Hammadin kirjakääröt sisältävät ja mitä on gnostilaisuus.

2. NAG HAMMADIN KIRJAKÄÄRÖT.

Nyt pääsemme varsinaiseen aiheeseen. Vaikka kaaröjen löytövaiheista voisi kirjoittaa kokonaisen esitelmän - tai vaikkapa dekkarin - ohitan sen varsin lyhyesti. Kaaröjen sisältö on niiden löytöhistoriaa tarkempi.

Vuonna 1945 Egyptissä lähellä Nag Hammadin kaupunkia tehtiin merkittävä käsikirjoituslöytö. Löydetyt koptinkieliiset nahkakansiin sidotut niteet

sisälsivät 52 varhaiskristillistä kirjoitusta, joista suurin osa oli gnostilaisia. Koptin kieli on viimeinen jäännös muinaisesta Egyptin kielestä. Kopti tarkoittaa: Egypti. Koptin kieltä ei enää puhuta, mutta sitä käytetään liturgiakielenä koptilaisen kirkon jumalanpalvelusmenoissa. Sana "gnostilainen" tulee kreikankielestä. Gnosis tarkoittaa tietoa. Gnostisen tiedon sisällöstä enemmän tuonnempana. Kun kirjakääröjen tekstit saatiin monien vaiheiden jälkeen julkaistua, ne herättivät suurta huomiota Uuden Testamentin, varhaiskristillisyyden ja gnostilaisuuden tutkijoiden keskuudessa.

Tekstien julkaisemista yritettiin eräillä tahoilla jarruttaa ja siinä onnistuttiinkin lähes 30 vuotta, mitä voidaan pitää tutkimuksen kannalta skandaalina. Viime

vuosisadan käsikirjoituslöydöistä vain Qumranin kääröt ovat herättäneet samanlaista kiinnostusta.

Gnostilainen kristillisyys oli 100 - 200-luvuilla j.Kr. yksi

merkittävimmistä kristillisistä suuntauksista. Tuolloin ei vielä ollut olemassa yhtä hallitsevaa kristinuskon muotoa, vaan erilaiset tulkinnat elivät rinnakkain. Kristinuskolla ei ollut virallista asemaa Rooman valtakunnassa, ja kristillinen oppi sellaisena kuin se nykyään tunnetaan oli vasta muotoutumassa. Vähitellen epäluulot gnostilaista kristinuskon tulkintaa kohtaan kasvoivat ja sitä alettiin pitää harhaoppina. Linjavalinta suoritettiin Nikean kirkolliskokouksessa v. 325 j. Kr. ja kristinuskosta tuli valtiotuskonto.

Nag Hammadin 52 kirjakääröstä on tässä mahdollista esitellä vain muutama. Eignostilaiset käärot siirretään sivuun. Gnostilaisuudessa on myös erilaisia suuntauksia - kuinkas muuten, ihmisiä kun ollaan. Ruusuristiläisyyden näkökulmasta erottuu tällöin kolme kääroä:

Tuomaan, Filippuksen ja Marian evankeliumit. Käsittelen seuraavassa näitä samalla kun totean, että NH:n kirjakääröistä

löytyy paljon muunkin tyyppiä kirjoituksia kuin evankeliumit.

2 A. TUOMAAN EVANKELIUMI.

Tuomaan evankeliumi ei ole kertomus Jeesuksen elämästä, kuolemasta ja ylösnousemuksesta UT: n evankeliumien tavoin, vaan lyhyistä Jeesuksen lauselmista koostuva kokoelma. Ensimmäinen versio löydettiin jo 1897 krikankielisenä, NH:n kääroissä 1945 se on koptinkielinen. Se on jaoteltu 114 lauselmaan, joista esittelen teille 8. Se on kirjoitettu Itä-Syyriassa joskus vuosien 50 - 200 välillä. Tutkijoiden arviot kirjoittamisajankohdasta menevät pahasti hajalle. Sen sisällön gnostilaisuudestakin ollaan montaa mieltä. Mielestäni se on gnostilainen, kenties jotkut lausemat eivät sitä ole.

Arvioikaa itse:

Lausemat 1 - 3: Hän sanoi: "Se, joka löytää näiden sanojen selityksen, ei ole näkevä kuolemaa." Jeesus

sanoi: “Älköön etsijä lakatko etsimästä, ennen kuin hän löytää. Kun hän löytää, hän järkyttyy, ja järkyttyään hän ihmettelee. Lopuksi hän hallitsee kaikkea.” (Mk 9: 1, Mt 16:28, Lk 9:27, Joh 8:51,52). Jeesus sanoi: “Teidän johtajanne saattavat sanoa teille: Valtakunta on taivaassa.

- Tosiasiassa valtakunta on sekä teidän sisällänne että teidän ulkopuolellanne. Kun opitte tuntemaan itsenne, silloin teidät tunnetaan, ja ymmärrätte olevanne elävän Isän lapsia. Mutta jos te ette opi tuntemaan itseänne, te elätte köyhyydessä ja olette köyhyys.” *Lauselma 18*: Oppilaat sanoivat Jeesukselle: “Kerro meille, millainen loppumme on.” Jeesus sanoi: “Oletteko jo löytäneet alun, kun kerran kysytte lopusta? Missä on alku, siellä tulee loppukin olemaan. Autuas se, joka tavoittaa alun. Hän saa tuntea myös lopun eikä ole näkevä kuolemaa.” *Lauselma 28*: Jeesus sanoi: “Minä asetuin seisomaan keskelle maailmaa

ja ilmestyin ihmisenä. Näin, että kaikki olivat juopuneita (=uskonnolle vieraantuneita ja välinpitämättömyydelle), enkä löytänyt heidän joukostaan yhtään janoista. Sieluni tunsu tuskaa ihmisten tähden, sillä he olivat sisäisesti sokeita eivätkä nähneet. Tyhjinä he olivat tulleet maailmaan ja tyhjinä he aikoivat kerran lähteä maailmasta. Nyt he

kuitenkin ovat juopuneita. Kun he luopuvat viinistään, silloin he kääntyvät.” *Lauselma 63*: Jeesus sanoi: “Oli rikas mies, jolla oli paljon omaisuutta. Hän sanoi: Sijoitan rahani niin, että

voin kylvää ja korjata, istuttaa ja täyttää sadolla varastoni. Sitten ei minulta puutu mitään. Näin hän ajatteli mielessään, mutta seuravana yönä hän kuoli. Jolla on korvat, se kuulokoon.” *Lauselma 80*: Jeesus sanoi: “Joka on tullut tuntemaan maailman, se on löytänyt ruumiin. Joka on löytänyt ruumiin, sille maailma ei ole minkään arvoinen.” *Lauselma 89*: Jeesus sanoi: “Miksi pesette maljan ulkopuolen? Ettekö käsitä, että sama, joka on tehnyt sisäpuolen, on tehnyt ulkopuolenkin?”

2 B. FILIPPUKSEN EVANKELIUMI.

Evankeliumi on peräisin 200-luvulta. Filippuksen evankeliumi ei nimestään huolimatta muistuta UT:n evankeliumeja, vaan se koostuu eri yhteyksistä kootuista opetuksista, vertauksista ja niiden tulkinnoista. Koottua aineistoa ei ole järjestetty aihepiireittäin, vaan samoihin aiheisiin palataan useissa kohdin. Kristillisten sakramenttien oikea tulkinta

on keskeinen teema. Tämä on kuitenkin pakko sivuuttaa laajuutensa vuoksi kokonaan.

Filippuksen mukaan Taivaallinen Kristus jätti Jeesuksen ennen kuin kuoli ristillä. Tämä ajatus toistuu monissa gnostilaisissa kirjoituksissa. Jeesuksen ilmestyminen opetuslapsille ylösnousemuksen jälkeen selitetään olevan unia, hallusinaatioita tai ekstaattisia näkyjä. FE:sta lainaan neljä lauselmaa. *Lauselma 10*: “Valo ja pimeys, elämä ja kuolema, oikea ja vasen kuuluvat yhteen. Niitä ei voi erottaa toisistaan. Siksi hyvät eivät ole hyviä eivätkä pahat pahoja; elämä ei ole elämä eikä kuolema kuolema. Tämän takia jokainen hajoaa ja palaa takaisin alkuperäiseen tilaansa. Mutta ne, jotka ovat maailman yläpuolella, eivät hajoa, vaan ovat ikuisia.” *Lauselma 32*: “Herran seurassa kulki aina kolme näistä: Maria, hänen äitinsä, tämän sisar ja Magdalan Maria, jota kutsutaan hänen kumppanikseen. Maria on hänen sisarensa, äitinsä

ja kumppaninsa.” *Lauselma 63*: “Ja Vapahtajan kumppani on Maria Magdalena. Mutta Kristus rakasti häntä enemmän kuin muita opetuslapsia ja hänellä oli tapana suudella häntä usein suulle.” *Lauselma 90*: “Ne, jotka sanovat kuolevansa ensin ja sitten nousevansa, ovat vaarassa. Elleivät he koe ylösnousemusta jo eläessään, niin he eivät saa mitään kuoltuaan. Samoin kasteesta sanotaan: “Kaste on suuri.” Jos he näet ottavat sen, he saavat elää.” *Lauselma 99*: “Maailma syntyi hairahduksesta. Maailman luoja tahtoi tehdä maailmasta katoamattoman ja kuolemattoman, mutta hän epäonnistui eikä hänen toiveensa toteutunut. Maailmasta ei tullut katoamatonta eikä maailman luojakaan ollut katoamaton. Eiväthän näet teot ole katoamattomia vaan lapset, eikä katoamattomaksi voi tulla mikään, mikä ei muutu lapseksi. Joka ei edes pysty ottamaan vastaan, se on sitä suuremmalla syyllä kyvytön antamaan.”

2 C. MARIAN EVANKELIUMI.

Naisilla ei ole yleensä näkyvää asemaa varhaiskristillisissä teksteissä. Yksi harvoja poikkeuksia on Magdalan Maria. UT: n evankelistoista Matteus ja Johannes kertovat hänen kokeneen ylösnouseseen Jeesuksen ilmestyksen, ja jotkut gnostilaiset tekstit, kuten Filippuksen evankeliumi, kertovat hänen olleen Jeesuksen suosikkioppilas. Paras osoitus hänen arvostuksestaan on se, että hänen nimissään on kirjoitettu myös evankeliumi. Kysymys on juuri Magdalan Mariasta eikä Jeesuksen äidistä eikä myöskään Betanian Mariasta. Evankeliumiteksti nimittäin käyttää lisäksi nimeä Mariamme, joka on koptilaisissa teksteissä Magdalan Marian kirjoitusasu. Marian evankeliumista tunnetaan kolme käsikirjoitusta, joista yksi on koptinkielinen. muut kreikankielisiä. Käsikirjoitukset eivät ole säilyneet ehjinä. Lukuisia sivuja on kadoksissa. Tutkimuksessa on

usein ehdotettu, että Marian evankeliumissa on kysymys gnostilaisen ja ei-gnostilaisen kristillisyyden naisnäkemyksen välisestä erosta. Pietari ja Andreas edustaisivat näin ollen naiskielteistä kristillisyyden valtauomaa ja Magdalan Maria naismyönteistä gnostilaista kristillisyyttä. Monet tutkijat eivät hyväksy tätä näkemystä. Ongelmalliseksi sen tekee se, ettei Marian evankeliumi ole selvästi gnostilainen kirjoitus. Mainittakoon tässä, että ns. setiläisessä gnostilaisuudessa jumaluus kuvataan yleensä Isän, Äidin ja Pojan muodostamaksi kolminaisuudeksi. Äiti kuvataan Isän ajatuksiksi, joka on muuttunut ikään kuin itsenäiseksi hahmoksi. Jumalallisen maailman synty perustuu näin Isän ja hänen ajatuksensa yhteistyöhön. Todellinen Jumala kuitenkin pysyy inhimillisten ajatusten tavoittamattomissa.

Lopuksi pari esimerkkiä Marian evankeliumin gnostilaisista lauselmista: *Lauselma sivulta 7: sivut 1 -6 puuttuvat:*

“... tuhoutuuko aine vai ei? Vapahtaja vastasi: Kaikki syntyneet olennot sekä kaikki, mikä on muovattu ja luotu, ovat olemassa toisiinsa sekoittuneina ja toistensa kanssa. Sitten ne jälleen hajoavat omiin alkujuuriinsa. Aineen ulkoinen olemus hajoaa oman luontonsa mukaiseen olotilaan. Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon.” *Lauselma sivulta 8:* “Pietari sanoi hänelle: Olet kertonut meille kaikesta, mutta selitä meille vielä yksi asia ja sano, mikä on maailman synty. Vapahtaja vastasi: Syntiä ei ole sellaisenaan olemassa, mutta te saatte sen aikaan tehdessänne niitä asioita, jotka ovat luonteeltaan aviorikoksen kaltaisia.

--Mutta hyvä tuli keskel-
lenne, kaikkien syntyneiden
olentojen luo, palauttaakseen
nämä alkujuuriinsa. Hän jat-
koi vielä: Te (sairastutte) ja
kuolette, koska te (... rakas-
tatte?) sitä, joka (pettää ...?)
teidät. Jolla on ymmärrystä,
käyttäköön sitä! (Materia sai
aikaan) kärsimyksen, jolla ei

ole todellista esikuvaa, koska se sai alkunsa luonnonvas-
taisesta todellisuudesta. Tä-
män seurauksena kaikkialla
ruumiissa syntyi sekasorto.
Siksi minä sanoin teille: Olkaa
luottavaisia älkääkä epäilkö.
Uskokaa, että luonto saa ai-
kaan kaikenlaisia kuvia. Jolla
on korvat, se kuulkoon.”

3. GNOSTILAISSUUDEN YDINSANOMA.

Ehkä huomattavin gnostilai-
suuden tutkija on prof. Elaine
Pagels, joka väitteli Nag Ham-
madin kirjakääröistä Harvardin
yliopistossa v. 1970. Tämä
64-vuotias nainen toimii us-
kontotieteen professorina
Barnard Collegessa Colum-
bian Yliopistossa USA:ssa.
Edmund Willsonin ohella joka
puolestaan tutki Qumranin
kirjakääröjä - häntä pidetään
kristinuskon alkujuurien sy-
väällisimpänä tutkijana ja sel-
vittäjänä. Väitöskirjansa ohel-
la hän on julkaissut ainakin
kolme laajaa gnostilaisuutta
koskevaa teosta. Tätä esitystä
valmistellessani käytössäni

on ollut Pagelsin teos nimeltä
“The Gnostic Gospels” vuo-
delta 1979.

Pagels tekee jo kirjansa
alussa kolme olennaista eroa
vallitsevaan yleisesti julis-
tettuun kristinuskon opetuk-
seen.

1. Ensiksi: Ortodoksiset eli
vanhaoppiset juutalaiset sekä
kristinuskon opettaa, että Ju-
mala ja ihmiskunta ovat ero-
tettuja toisistaan. Jumala on
olemukseltaan jotakin ihan
muuta kuin ihmiset ja kauka-
na heistä, ylhäällä taivaassa.
Nag Hammadin gnostilaiset
kirjoittajat katsovat, että it-
setutkistelu johtaa Jumalan
tuntemiseen; minä tai minuus
ja jumaluus ovat identtisiä,
samaa alkujuurta.

2. Toiseksi: Gnostilaisten teks-
tien puhe “elävästä Jeesuk-
sesta” tarkoittaa valaistumista,
jumalallista ilmoitusta ja juma-
lallista tietoa eikä, kuten UT:
n Jeesus, puhetta synnistä ja
katumuksesta sekä armosta.
Sen sijaan että Jeesus tuli-

si luoksemme pelastamaan meidät synnistä, hän tulee-kin näyttämään meille tien hengelliseen ymmärrykseen, hengelliseen tuntemukseen. Kun oppilas näin saavuttaa valaistumisen tason, Jeesus ei enää olekaan hänen hengellinen mestarinsa. He ovat tulleet tasa-arvoisiksi, he ovat tulleet suorastaan identtisiksi. He ovat samaistuneet.

3. Kolmanneksi: Ortodoksiset I oikeaoppiset I fundamentalistiset kristityt uskovat, että Jeesus on Herra ja Jumalan Poika aivan erityisellä tavalla, t.s. hän on jotakin muuta, on ikuisesti erossa ihmiskunnasta, jota hän tuli pelastamaan. Mutta Tuomaan gnostisen evankeliumin mukaan sanoo Jeesus Tuomaalle, että he molemmat ovat saaneet olemuksensa samasta lähteestä: "Se, joka juo minun suustani tulee kaltaisekseni: Minusta tulee hän ja ne asiat, jotka ovat kätkeytyt tullaan silloin näyttämään, ilmoittamaan ja paljastamaan hänelle."

Nämä ajatukset tuntuvat sopivan juutalaiseen tai Lähi-Idän viisaukirjallisuuteen. Ainakin Tuomaan evankeliumi lienee lähtöisin itäisestä Syyriasta. Nimi "Tuomas" on syyrialaisperäinen. Alkuteos on kreikankielinen, Nag Hammadista löytynyt on koptinkielinen käännös.

Jumalyhteys itsetuntemuksen kautta on hyvinkin voinut kuulua Jeesuksen opetuslapsilleen antamaan opetukseen. Tähän viittaa Jeesuksen sanat Matt. 13:10-13 ja 16-17: "Opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät: Miksi sinä puhut heille vertauksin? Jeesus vastasi: Siksi, että te olette saaneet oppia tuntemaan taivasten valtakunnan salaisuudet, mutta he eivät. Jolla on, sille annetaan, ja hän on saava yltäkyllin, mutta jolla ei ole, silta otetaan pois sekin mitä hänellä on. Minä puhun heille vertauksin, koska he näkevät eivätkä kuitenkaan näe ja kuulevat eivätkä kuitenkaan kuule eivätkä ymmärrä.
- Autuaat ovat teidän silmän-

ne, koska ne näkevät, ja korvanne, koska ne kuulevat. Totisesti: monet profeetat ja vanhurskaat ovat halunneet nähdä mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet.” Kristityt mystikot ovat esittäneet samoja ajatuksia kautta aikain. Mutta he ovat aina kuuluneet kristittyjen vähemmistöön.

Edellä sanotusta ei pidä vetää johtopäätöstä, että prof. **Elain Pagels** hyökkäisi kristinuskoa vastaan. Hän pitää päinvastoin menestyksekkäänä kristinuskolle, että verraten varhaisessa vaiheessa osattiin vahvistaa ”oikea usko”. Hän menee vieläpä niin pitkälle, että hän epäilee, olisiko kristinuskosäilynyt aikojen myllerryksissä, jos se olisi valinnut perustakseen gnostisen näkemyksen. Nikean kirkolliskokouksessa v. 325 valittu tie johti tosin myös valtapolitiikkaan ja avasi tien vähittäiselle maallistumiselle, mutta se yhdisti ihmiset yhteisen uskontunnustuksen kautta

antaen jokaiselle jotakin eli kansalaisille hengellisen henkivakuutuksen.

Luen lopuksi Eino Leinon Pajavirren (sivulla 29), joka kuuluu hänen 1917 ilmestyneeseen teokseensa ”Alla kasvon kaikkivallan”. Koko teos kuuluu Eino Leinon ”gnostilaiseen” kauteen.

Kirjalliset lähteet:

Elaine Pagels: The Gnostic Gospels. ISBN 0-394-50278-7

Ismo Dunderberg ja Antti Marjanen: Nag Hammadin kätketty viisaus. WSOY 1999.

Pauli Huuhtanen, Antti Marjanen, Risto Uro: Jeesuksen salaiset sanat. Tuomaan evankeliumi. Yliopistopaino Helsinki 1992.

Carl Grimberg: Kansojen historia. WSOY 1985.

Otavan Suuri Ensyklopedia. Otava 1983.

Eino Leino: Alia kasvon kaikkivallan. Arvi A. Karisto, Hameenlinna. ISBN 951-23-1202-6.

Raamattu. Suomen ev.lut. kirkon kirkolliskokouksen 1992 käyttöön ottama suomennos.

PAJAVIRSI

Eino Leino

--Seppä, joka seisot siinä alasimesi ääressä! Mitä tiedät Jumalasta?

--Miksi häiritset minua? Minun on kiire! Sitäpaitsi minulla on ollut niin vähän aikaa Häntä ajatella.

--Kuinka? Ei aikaa? Ei aikaa tärkeimpään? Miten se on ymmärrettävä?

Eino Leino, 1912.

--Minulle tärkein on työni. Vain sen kautta voin elää ja elättää myös vaimoani ja lapsiani.

--Ja tuoko riittää sinulle? Eikö sinulla siis ole mitään korkeampia, henkisempiä tarkoitusperiä?

--En tiedä, mitä tarkoitat niillä. Mutta työni odottaa minua. Olet minua jo liian kauan pidättänyt.

--Tiedän työsi tuiman välttämättömyyden. Mutta eikö sen lomassa ole koskaan mieleesi juolahtanut, ettei ihminen elä vain leivästä, vaan että hän kaipaa ravintoa myös kuolematomalle sielulleen?

--Minulla on niin vähän lomahetkiä.

--Mitä silloin teet?

--Lepään taikka koetan parhaani mukaan nauttia vaimoni ja lasteni kera työni tuloksista.

--Ja mitä laatua ovat sinun nautintosi?

--Iloitsen tämän elämän antimista.

--Etkö koskaan toisen, korkeamman elämän? Eikö sielusi koskaan ole tuntenut sammumatonta janoa sinne, missä on kaiken valkeuden ja vanhurskauden alkulähde?

--Ei. En tunne sitä elämää. Minun elämäni piirin muodostavat vain paja ja koti ja joskus käynti hyvissä ystävissä.

--Aineen orja olet. Etkö koskaan kiitä kaiken hyvän antajaa?

--Kiitän Häntä työlläni ja sillä mielellä, millä työskentelen.

--Siis millä mielellä?

--Tyytyväisellä. En napise kohtaloani. Ja minulle on sanottu, että se on Herralle sangen otollista.

--Sinulla ei siis ole mitään täyttämättömiä toivomuksia? Maailma on siis ylimalkaan varsin hyvä sinun kohdaltasi?

--Kaiketi olisi siinäkin paljon korjaamista.

--Esimerkiksi mitä?

--Palkka voisi olla parempi ja leipä leveämpi. Mutta on turhaa

sitä ajatella.

--Miksi?

--Ettei mieli turhan tautta myrtyisi ja katkeroituisi.

--Yhteiskunnallinen vääritys painaa siis sinuakin? Eikö koskaan ole päähäsi pälkähtänyt nousta sitä vastaan taisteluun?

--Kyllä, nuorempana. Sitten olen koettanut sitä unohtaa, ettei elämän kuorma kävisi minulle ylivoimaiseksi.

--Ja oletko siinä onnistunut?

--Kutakuinkin. Ainakin minä luulen niin. Mutta nyt sinun täytyy mennä todellakin, sillä näethän, että hukkaan sinun kanssasi parasta työ-aikaani.

--Vielä yksi sana! Olet jo vanha mies. Etkö koskaan ajattele kuolemaa?

--Se tulee kuitenkin, ajattelipa sitä tai ei. Paras, että koettaa tässä elämässä elää ja tehdä työnsä niin kunnollisesti kuin mahdollista.

--Eikä haudantakainen kammota sinua? Aiot siis kuolla hyvällä omallatunnolla?

--Kuolen samalla tunnolla kuin olen elänytkin.

--Kuin kurja maan matonen siis?

--Maasta sanovat minun tulleen. Kaiketi pitää minun siihen jälleen palajaman.

--Mutta sinun -- sinun sielusi! Minne luulet sen joutuvan? Eikö se siis ollenkaan halaja elää iankaikkisesti?

--Lienet pappi, koska noin puhut. Mistä tietäisin, minne liekki menee, kun tuli sammuu ja hiilet kylmenevät!

--Tiedän, että uskot aineen yliherruuteen.

--Uskon siihen, mitä näen ja minkä pääni ja järkeni oikeaksi todistavat.

--Mutta sinun sydämesi, sinun koko ääretön, itsetietoinen minäsi? Mitä se sanoo? Mitä se uskoo? Vai etkö koskaan ole nähnyt vaivaa kurkistaa sen syvyyteen?

--Puhu selvemmin! En ymmärrä sanojasi.

--Tarkoitan: Etkö ole nähnyt milloinkaan sieltä sielusi sisimmästä ikäänkuin etäistä, epämääräistä kangastusta jostakin itseäsi ijaistemästä ... jostakin yksilöä ja yksilön kuolemaa kuolemattommasta henkisestä mahdista maailmassa?

--Jätä minut! Kieleni on kankea ja ajatukseni aprikoiva. En ole tottunut sitä aina ja joka hetki sanoiksi pukemaan.

AAMUN TOIVE

Aurinko on juuri nousemassa uuden päivän aamuna. Mitä sellaista voisin toivoa, mitä tämä päivä voisi minulle tuoda?

Ei mitään sellaista, mikä tekisi muiden maailman köyhemmäksi, ei mitään toisten kustannuksella; vain niitä harvoja asioita, jotka eivät tullessaan pysähdy minuun vaan paremminkin koskettavatminua, kun ne tapahtuvat ja keräävät lujuuatta:

- * muutaman ystävän jotka ymmärtävät minua ja silti pysyvät ystävinäni
- * työtentävän, jolla on todellista arvoa, sellaista mitä ilman maailma tuntuisi köyhemmältä
- * matkaa pelkäämättömän mielen, vaikkapa väylä ei olisikaan merkitty.
- * ymmärtäväisen sydämen
- * huumorintajun ja voiman nauraa
- * vähän joutilasta aikaa ilman mitään tekemistä
- * muutamia vaihtonaisia hetkiä, hiljaista mietiskelyä
- * sekä kärsivällisyyttä odottaa näiden saapumista ja viisautta tuntea ne, kun ne ovat tulleet.

-W.R. Hunt

Mystikon Elämänohjeet

RUUSURISTILAISEN ELÄMÄNOHJEET

Ohjeet on yhdistetty vanhoista ja uudemmissa RC- käsikirjoituksista. Ne on tarkoitettu jäsenille, jotka omassa jokapäiväisessä elämässään tahtovat noudattaa ruusuristiläisiä ihanteita. Ohjeita voi soveltaa, vaikka elää nykyaikaista länsimaista elämää. Ohjeet on Rosenkors Handbokista.

6. **Vastaanottaessasi kunnianosoitusta** olipa se poliittinen, sotilaallinen, ammatillinen tai muu, ota se vastaan nöyrästi ja kiitä mielessäsi siitä. Päätä välttää ylpeyden tunnetta ja pyri palvelemaan entistä paremmin omalla paikallasi.

7. **Älä koskaan väittele uskonasioista.** Uskonnosta puhuessasi korosta aina jokaisen uskonnon hyviä puolia. Muista, että jokaiselle se uskonto on paras, joka saa hänet ymmärtämään Jumalaa ja Hänen ihmeellisiä teitään.

8. **Ole suvaitsevainen** ja muista, että repivä arvostelu tuottaa vain surua. Ellet voi sanoa mitään rakentavaa, ole vaiti.

9. **Älä yritä mitenkään puuttua muiden elämään.** Etsi itsestäsi virheet, jotka vaativat korjausta ja elä siten, että voit näyttää muille tietä.

10. **Älä koskaan ylpeile ruusuristiläisyydelläsi tai opintoasteellasi.** Totea vain, että olet etsijä ja ikuinen oppilas.

11. **Pyri jakamaan muille sellaista**, mistä voit luopua. Ota selvää, tarvitseeko joku lähimmäinen sellaista, mitä sinulla on annettavana. Kun täytät tätä velvollisuuttasi, tee se nimettömänä ja vältä henkilökohtaista kunniaa.

12. **Älä odota henkilökohtaista kiitosta siitä**, mitä annat. Jos joku kiittää sinua, ilmoita hänelle, että olet kiitollinen tilaisuudesta voida palvella. Jos asianomainen haluaa hyvittää, sano hänelle, että hän tilaisuuden tullen vuorostaan auttaisi jotakuta toista.